

יום כיפורים תשע"ד

משפחות יקרות,
הרב הראשי לטבעון, עמרם בית אל,
מכובדי כולם.

אנו מציינים היום וזוכרים בכאב את הפצע שנפער בלב האומה לפני 40 שנים, אך לא הגליד ועודנו מדמם עד היום: מלחמת יום כיפור – שפרצה בעיצומה של דממת היום המקודש, בצהרי שבת, 6 לאוקטובר 1973. המלחמה הנוראית הזו, שהסתיימה אמנם בניצחון, אך גבתה מאתנו מחיר כה כבד, נצרבה בתודעתנו וטרם מצאה ואולי לא תמצא לעולם, מנוחה נכונה בזיכרון ההיסטורי הישראלי. מדינת ישראל יצאה ממנה המומה, עצובה וחבולה.

יללות הצופרים שקרעו את השקט, סיסמאות הגיוס ששודרו ברדיו, האנשים שהתרוצצו ברחובות, חלקם עטופי טליתות וחלקם לובשי מדים, פניהם המודאגות וקולם הנרעד של מנהיגי האומה, בימיה הראשונים של המלחמה, הדאגה וחוסר הוודאות באשר לגורלם של בני המשפחה שנשלחו לחזית – כל אלה לא ימושו מעולם מזיכרונו של כל מי שהיה עד להם ומזיכרונו הקולקטיבי כאומה, והמחשבה עליהם מצמררת כל ישראלי באשר הוא.

ישראלים רבים איבדו במלחמה ההיא את היקר מכל. 2,673 מטובי בניה ובנותיה של האומה – נפלו במערכה הקשה, בנוסף ליותר מ-5,500 שנפצעו. כשאנו עומדים כאן אל מול מצבות השיש הדוממות והעצובות, מקבל זיכרון מלחמת יום הכיפורים מימד נוסף, מימד כואב ואישי. אנו זוכרים כאן את 24 הבנים היקרים שאיבדה קהילת קרית טבעון במלחמה. אנו זוכרים את השמות, את נסיבות הנפילה, את סיפורי הגבורה ובעיקר את סיפורי החיים הצעירים שנגדעו. מי מהם שהיו נערים שלא מכבר התגייסו ומי מהם אנשי קבע ומילואים שחלקם אף הספיקו להקים משפחות. וכולם הותירו אחריהם משפחות שבורות ודואבות: הורים, אחים, אלמנות ויתומים.

אתם בני המשפחות השכולות, נשאתם ועודכם נושאים, יום יום, בעולה הכבד והקשה ביותר של המלחמה ההיא. אתם נוצרים בלבכם את דמותם החיה של אהוביכם שנפלו ולגעגועים אין שיעור.

בעוד אנו מתייחדים עם זכר הנופלים בעיקר באזכרות ובימי הזיכרון, אתם מתמודדים עם הכאב עקב אובדן יקיריכם, בכל יום ולעיתים בכל רגע. אני יודע כי אין בחלוף הזמן הרב כדי להביא לאיחוי הפצע בנפש, אין בו כדי להקל את הגעגועים העזים וכי האובדן והחלל שנותר, ילוו אתכם לנצח.

משפחות יקרות,

לב הקהילה כולה עמכם, לא נשכח לעולם כי אומץ ליבם של יקיריכם – יקירנו הוא שהכריע את גורל המערכה והפך איום של תבוסה לניצחון מזהיר. גבורתם של הנופלים רשומה כמופת בנצח ישראל, הם הצילו את המדינה והביאו לנו ישועה בגופם.

על כן אנו חייבים לנופלים ולכם בני המשפחות, חוב של כבוד, הוקרה ותודה. כאשר אנו אומרים כי במותם ציוו לנו את החיים, אנו מתכוונים לכל מילה. בזכותם אנו חיים במדינה ריבונית ומקיימים בה אורח חיים של חירות ועצמאות, תוך זכירת מורשתם – מורשת של נאמנות למדינה, מוסר והקרבה.

כאן בקרית טבעון, אנו זוכרים את הנופלים ומורשתם באמצעות העשייה החינוכית והתרבותית הרבה המתקיימת במרכז ההנצחה הנפלא והמכובד שלנו. מוסד שוקק חיים של זיכרון, תרבות ויצירה, המחנך להקשבה, התבוננות וסובלנות ומקיים בשלמותו את הביטוי "במותם ציוו לנו את החיים".

יהי זכר הנופלים ברוך ומי ייתן ולא תגדל עוד משפחת השכול וכי ישכון במהרה שלום אמת במחוזותינו.